

COLABORAREA GRĂDINIȚĂ – FAMILIE

Parteneriatul educațional „Ajută-mă să devin un OM adevărat”

Prof. învă. preșcolar MOLDOVAN LENUȚA
Grădinița cu P.P. Nr. 5, ZALĂU, Jud, SĂLAJ

„Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viață; de aceea pe lângă viață, dăruieți copiilor și arta de a trăi bine, educându-i.”

Aristotel

Modelele educaționale actuale pun în centru copilul și trebuințele sale, nevoile lui de dezvoltare și în acest scop participă numeroși factori, dintre care cei cu importanță semnificativă sunt școala, grădinița și familia. Important pentru dezvoltarea armonioasă a copilului este colaborarea eficientă între acești factori educogeni.

Comunicarea și deschiderea de ambele părți, pentru a sprijini dezvoltarea și buna educație a copilului, aduc beneficii pe termen lung în dezvoltarea personalității acestuia. Necesitatea colaborării grădiniță-familie rezidă din obiectivul comun pe care îl au cei doi factori educaționali: asigurarea unui sistem unitar de cerințe de instruire și educare a preșcolarului. Nu vor exista rezultate pozitive ale actului educațional dacă nu există corelare perfectă între influențele educative.

Există două dimensiuni principale ale implicării reciproce a instituției de învățământ și familiei în favoarea copilului: dimensiunea relației copil - părinte și dimensiunea relației grădiniță - familie.

Relația copil - părinte este direct influențată de pretențiile manifestate față de copil: acestea nu trebuie să îi plaseze pe copii într-un rol cu prea multe constrângeri și foarte puține situații de a se desfășura liber, activ, opțional, cu inițiative proprii. Atribuțiile influențează pozitiv personalitatea umană, numai atunci când ele oferă posibilitați reale de afirmare, când angajează originalitatea și individualitatea acestuia.

Dimensiunea relației grădiniță – familie, se referă la alegerea unității de învățământ, la contactele directe ale părinților cu cadrele didactice. Aceste contacte pot fi întâlniri colective dintre cadrele didactice și asociațiile părinților, reuniunile de informare a părinților cu privire la diferite conținuturi și metode școlare. Relația grădiniță - familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Educatoarea trebuie să cunoască mai multe aspecte ale vieții de familie, deoarece aceasta o ajută în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu care va lucra.

Căldura raporturilor dintre părinți și educatoare, încrederea și respectul reciproc se stabilesc prin schimbul de informații - pentru care trebuie să găsim întotdeauna timpul necesar. Astfel, educatoarea poate ajuta familia în cel mai simplu și natural mod să urmeze calea justă în raporturile cu copilul său, să prevină îndepărtarea lui sufletească, să înlăture eventualele carențe educative.

În acest sens, derularea parteneriatului educațional grădiniță-familie „Ajuta-mă să devin un OM adevărat” a avut menirea de a asigura părinților asistență de specialitate, informându-i asupra etapelor de evoluție a copiilor și venind în sprijinul celor ce întâmpină dificultăți în înțelegerea rolului de părinți și în îndeplinirea cu succes a acestui rol.

Scopul acestui parteneriat a fost:

- Dezvoltarea unui parteneriat real, bazat pe sinceritate, cu părinții;
- Implicarea și participarea efectivă a părinților în activitățile de la grupă cât și în cele extracurriculare;

Fiecare partener a avut rolul și obligațiile lui în derularea proiectului. Educatoarea a adus la cunoștința părinților scopul și conținutul programului educativ desfășurat în grădiniță; a contribuit la diseminarea bunelor experiențe educative în rândul părinților; a ascultat cu atenție și a atribuit importanța cuvenită informațiilor primite de la părinții copiilor; a acordat consiliere individuală și/sau în grup pe teme de educație în familie și în instituția preșcolară. Părinții au continuat în familie programul educațional propus în grădiniță; au participat activ în cadrul parteneriatului familie-grădiniță; au dat dovadă de perseverență în acțiunile educative, solicitând sprijinul educatoarei ori de câte ori este cazul.

Formele concrete de colaborare în cadrul acestui parteneriat au fost diferite în funcție de scopul urmărit și modul de realizare:

Discuțiile ocazionale / întâlnirile întâmplătoare cu părinții au avut menirea de a găsi împreună soluții problemelor cu care se confruntă copilul fie la grădiniță, fie acasă. Pentru bunul mers al educației celor mici, s-a discutat spontan cu părinții, ori de câte ori s-a ivit prilejul (când au venit sau au plecat de la grădiniță) sau cu ocazia diferitelor evenimente organizate la nivelul grupei.

Munca cu colectivul de părinți a îmbrăcat forma ședințelor, care au fost organizate sub diferite forme. **Lectoratele cu părinții**, organizate sistematic, au avut drept scop o vie propagandă pedagogică în rândul părinților și a comunității. Părinții au beneficiat în cadrul lectoratelor, de prezența și consilierea unor specialiști din domeniul psihopedagogiei sau a unor reprezentanți ai instituțiilor cu care grădinița derulează programe în parteneriat (poliție, dispensar medical, instituții culturale, ONG-uri). Tematica abordată în cadrul lectoratelor a fost diversă: „Împreună este mai ușor!”; “Ce nu ne place la comportamentul copiilor noștri?”; “O nouă informație, un nou pas în relația cu copilul meu”; “Cât timp acordăm pentru a ne juca cu copilul nostru?” „Televizorul și

calculatorul-prieteni sau dușmani?”;“Cum să devii un părinte mai bun?” „Copilul unic și dragostea excesivă”; “Ne întrebați,vă răspundem!” etc. În cadrul lor, părinții au fost sfătuiți ce să facă și ce să nu facă privind educarea celui mic: să-l iubească, să se bucure cu el, să aibă încredere în el, să-l protejeze, să-i vorbească frumos cu un ton cald și blând, să se joace cu el, să „muncească”cu el, să-i arate ceea ce-l interesează, să-i răspundă la întrebări, să-l aprecieze, să-l recompenseze, să-i fie un bun exemplu,să nu-l jignească; să nu-l umilească; să nu țipe la el; să nu-l descurajeze; să nu spună ”n-am timp, lasă-mă”; să nu-l amăgească spunându-i „îți cumpăr” dar între timp să uite etc.

„Colțul părinților” amenajat într-un loc vizibil, a fost locul de unde mama sau tata a aflat despre evenimentele din grădiniță, despre o poezie, o poveste, un cântec care a fost învățat ,despre un teatru care va fi în unitate,etc. Realizarea unor **vitrine cu material informativ** de specialitate a stimulat interesul și curiozitatea părinților. Consultarea unora dintre acestea (cărți, broșuri, referate, planuri de intervenție, etc.) a contribuit la lărgirea experienței pedagogice a părinților și, implicit, la o implicare potrivită în anumite situații educaționale.

Participarea părinților la activități ale grupei a reprezentat un alt prilej de cunoaștere a părinților, dar și un mod prin care aceștia au fost familiarizați cu programul grupei, cu conținutul și metodele didactice, cu materialele didactice și mijloacele necesare desfășurării activităților, cu modul de comunicare și abordare a situațiilor problematice, cu semnificația respectului față de copil. Părintele a observat în timpul activității implicarea copilului în actul de predare –învățare, relația dintre el și educatoare, dintre el și ceilalți copii, competențele de care dă dovadă,dificultățile pe care le întâmpină, reușitele,etc.

Amenajarea unor expoziții pentru părinți realizate pe tot parcursul anului cu diferite ocazii: „Iată, vine Moș Crăciun!”; „Ziua Unirii”; „E ziua ta,mămico!”; Hristos a Înviat!” etc. a dat posibilitatea părinților să observe priceperile și deprinderile copiilor lor, ele fiind rezultatul muncii lor de la activități practice, activități de pictură, desen, modelaj, etc.

Vizitele periodice la domiciliu au oferit posibilitatea de a cunoaște familia și copilul în mediul lor propriu. Vizitele la domiciliu au fost utile atât pentru educatoare cât și pentru familie. Educatoarea a aflat lucruri interesante despre: cultura familiei respective; modul de a interacționa; talentele și aptitudinile membrilor acesteia; a avut șansa de a se discuta pe larg despre progresele și succesele individuale ale copilului. Părinții au împărtășit idei legate de anumite preocupări, neînțelegeri, sau obiective specifice referitoare la copilul lor.

Participarea părinților la excursii, vizite, serbări, aniversări au constituit momente de distracție, relaxare și cunoaștere reciprocă și de implicare a acestora în actul educativ. Părinții au fost implicați nu doar în organizarea acestor evenimente ci au venit și cu sugestii, propuneri de teme, de activități.

Pentru **atragera unor surse extrabugetare** s-au organizat și desfășurat împreună cu copiii și părinții programe artistice cu taxă simbolică pentru părinți, banii obținuți folosindu-se pentru a achiziționa jucării sau alte materiale necesare grupei de copii precum și în scop caritabil-exemplu- ”Târgul de măștișoare ” în cadrul Proiectului interjudețean „Petale-n vânt”.

În cadrul formelor de colaborare mai sus menționate s-a observat ”pe viu”relația dintre copii și părinți, anumite hobby-uri, preferințe sau talente ale familiei, precum și modul în care părinții își cunosc copiii. Adevărații beneficiari ai acestui parteneriat au fost copiii, ei simțind dragostea și apropierea părinților, nu numai prin bunăvoința și bucuriile ce li se oferă acasă, ci și din interesul pe care părinții îl acordă în realizarea activităților din grădiniță. Părinții au avut șansa de a deveni participanți la educație, prin implicarea afectivă și prin emoțiile trăite alături de copiii lor având prilejul de a sta foarte aproape de copii, de a înțelege mai bine, de a-i observa și a vedea cum se comportă aceștia în colectiv.Participând afectiv și efectiv la viața grădiniței, părinții nu vor mai vedea doar funcția socială a acesteia, de supraveghere a copiilor atunci când ei lipsesc de acasă, ci vor conștientiza că ea desfășoară un proces instructiv-educativ bine fundamentat și organizat.

În concluzie, dezvoltarea psihică și fizică a copilului la aceasta vârstă depinde în mare măsură și de cadrele didactice, dar și de părinți și de aceea e nevoie stringentă de un parteneriat educațional în favoarea unei educații de bună calitate.

BIBLIOGRAFIE :

- Băran, Adina, Parteneriat în educație: familie – școală – comunitate, Editura Aramis Print, București(2004),
- Dumitrana, Magdalena, Copilul, familia și grădinița, Editura Compania, București(2000),
- Dumitrana, Magdalena, Cum crește un pui de om, Editura Compania, București, (2011),
- Ezechil,L.;Păiși-Lăzărescu,M. ; - „Laborator preșcolar”-București ,V & I Integral 2004
- Mateiaș, Alexandra, Copiii preșcolari, educatoarele și părinții, Ghid de parteneriat și consiliere, Editura Didactică și Pedagogică, București(2003),
- Vrașmaș, Ecaterina Adina, Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, București(2002),
- www.didactic.ro